

To Breathe or Not to Breathe- That is the Question: Neshima Achas or Shtei Neshimos in Tekias Shofar

[1] ראבי"ה חלק ב - מסכת ראש השנה סימן תקמב

ראיתי בתשובת רבינו תם ששלשה שברים בנשימה אחת עבדין להו, דבמקום תרועה קיימי, אבל שלשה שברים ותרועה דקשר"ק לא מסתבר, דגנוחי וילולי לא עבדי אינשי בנשימה אחת. עכ"ל. ואני מוסיף לאמת דבריו, דגרסינן:

[2] סוכה דף נג עמוד ב

משנה. אין פוחתין מעשרים ואחת תקיעות במקדש, ואין מוסיפין על ארבעים ושמנה. בכל יום היו שם עשרים ואחת תקיעות במקדש: שלש לפתיחת שערים, ותשע לתמיד של שחר, ותשע לתמיד של בין הערבים. ובמוספין היו מוסיפין עוד תשע. ובערב שבת היו מוסיפין שש: שלש להבטיל את העם ממלאכה, ושלש להבדיל בין קדש לחול...

[3] גמרא. מתניתין דלא כרבי יהודה. דתניא, רבי יהודה אומר: הפוחת לא יפחות משבע, והמוסיף לא יוסיף על שש עשרה. במאי קא מיפלגי? רבי יהודה סבר: תקיעה תרועה תקיעה אחת היא, ורבנן סברי: תקיעה לחוד ותרועה לחוד.... כמאן אזלא הא דאמר רב כהנא: אין בין תקיעה לתרועה ולא כלום, כמאן? - כרבי יהודה.

[4] ולא כלום - לא היה מפסיק בינתיים, אלא כדי נשימה.

ואפילו מפרשים ולא כלום אלא כשיעור נשימה, היינו משום שלא אפשר בענין אחר, אבל אי אפשר היה צריך שלא להפסיק כלל, ואפילו רבנן לא פליגי עליה דרבי יהודה אלא בתקיעה ותרועה ותקיעה, אבל בתרועה גופה, אי נמי בשלשה שברים שהם במקום תרועה, דאפשר נמי לקצרם ולעשותם בנשימה אחת מודו ליה. וכן עיקר.

[5] רא"ש מסכת ראש השנה פרק ד

ואם עשה תקיעה תרועה ותקיעה בנשימה (צ) אחת לא יצא (ק) מפני שאין כאן לא סוף ולא ראש. ומיהו בירושלמי לא משמע הכי, דגרסי' (הל"י) עשאו בנפיחה אחת יצא.

[6] הגהות אשרי מסכת ראש השנה פרק ד סימן י

ושמעתי שאומר שצריך לעשות בנשימה אחת שברים ותרועה דהוו חדא תרועה ובהחליל (נג): אומר דאין בין תקיעה לתרועה ולא כלום ומסיק דלגמרי לאו כלום א"כ היה לו לעשות בנשימה אחת. א"כ לרבנן נמי דמודו בשברים-תרועה דחדא מילתא היא צריך נשימה אחת. ולא נהירא. ורש"י פי' התם בסוכה ולא כלום שלא יפסיק אלא כדי נשימה רוצה לומר דכדי נשימה

מיהא מפסקין אפי' לר' יהודה. מהרי"ח:

[7] בית יוסף אורח חיים סימן תקצ

ונראה דלדעת האומרים לעשותם בנשימה אחת מכל מקום צריך להפסיק ביניהם מעט, דבחולין (כו:)... דקאמר רב אסי תוקע ומריע בנשימה אחת פירש רש"י בנשימה אחת, ומכל מקום מפסיק הוא בנתיים, וכתבו בעל תרומת הדשן:

8] חולין דף כו עמוד ב

מתני'. כל מקום שיש תקיעה אין הבדלה, וכל מקום שיש הבדלה אין תקיעה. יו"ט שחל להיות בע"ש - תוקעין ולא מבדילין

תקיעה - ערבי שבתות וימים טובים להבטיל את העם מן המלאכה, ובין השמשות תוקעין להבדיל בין קדש לחול.

תוקעין - אע"פ שגם היום יו"ט היה ואין בו מלאכה, תוקעין להבדיל ממלאכת אוכל נפש. **ולא מבדילין** - מפני שהנכנס חמור מן היוצא.

9] **גמ'.** היכי תוקע? אמר ר': תוקע ומריע מתוך תקיעה, ורב אסי אמר: תוקע ומריע בנשימה אחת.

היכי תוקע - ביו"ט שבע"ש כשהוא תוקע להבדיל בין קדש לחול - דבעי שינוי משאר ערבי שבתות, שהרי אין קדושה הנכנסת חמורה מקדושה דיוצאה כל כך. **מתוך תקיעה** - קודם שיסיים התקיעה הוא מריע בסופה. **בנשימה אחת** - ומכל מקום מפסיק הוא בינתיים.

10] תרומת הדשן סימן קמב

שאלה: שברים ותרועה יש לעשות בנשימה אחת או לאו?

תשובה: הך מילתא אין הכרע, דפליגי בה רבוותא. ר"ת כתב שברים ותרועה אין לעשותם בנשימה אחת דגנוחי וילולי בנשימה אחת לא עבדי אינשי, ובאשירי כתב אע"ג דלא עבדי אינשי בנשימה אחת, מ"מ הואיל ותרואיהו במקום תרועה קיימי, צריך לעשותם בנשימה אחת ואין להפסיק בהו, כמ"ש ר"ת אג' שברים דצריך לעשות בנשימה אחת. המדקדק בדבריהם יתבאר, דלמר לא נפיק בהא, ולמר לא נפיק בהא, אפילו בדיעבד. אע"ג דמית' ראה אשירי מן הירושלמי, דאם עשאן כולן בנפיהה אחת יצא, לא תקשה מהא לר"ת. דאיכא לאוקומי בקש"ק או בקר"ק דבדידהו אין קפידא, דליכא למימר בהו לא עבדי אינשי הכי, דממ"נ תרועה ותקיעה תרי מילי נינהו, אבל שברים ותרועה תרואיהו במקום תרועה קיימי... ונראה להביא ראה לצאת ידי חובתו אליבא דכולהו, במקום שתוקעים שלשים קולות בסדרים כגון בניאושט"ט, נקל הדבר שיתקע בנשימה אחת שברים ותרועה, ובסדרים בב' נשימות או איפכא.

...ועוד נראה דבכל זמן שיתקע ש"ת בנשימה אחת, יזהר שלא יתקע כמו שרגליו תוקעים לתקוע ש"ת בכח אחד בלתי שום הפסק, דבכה"ג לא מיקרי בנשימה אחת. אלא יפסיק מעט, רק שלא יעשה נשימה בנתיים, כך מפרש רש"י שלהי פ"ק דחולין.

11] הר"ן על הרי"ף מסכת ראש השנה דף י עמוד ב

ור"ת ז"ל כתב ... דגנוחי וילולי בחדא נשימה לא עבדי אינשי והרמב"ן ז"ל חולק עליו
דהא תרועה אחת היא ואין ראוי להפסיק בה ואע"פ שהן קולות מוחלקין הרי אינן יותר מוחלקין
מפשוטה ושברים או תרועה אליבא דרבי יהודה שהוא מצריך לעשותן בנשימה אחת משום
דסבירא ליה דמצוה אחת הן והוא הדין בשברים ותרועה לדידן:

12] רמב"ם הלכות שופר פרק ג הלכה ג

... וחוזר כסדר הזה שלשה פעמים, נמצא מנין התקיעות שלשים כדי להסתלק מן הספק.

13] מגיד משנה הלכות שופר פרק ג

וממ"ש ונמצא מנין התקיעות שלשים נראה שהוא סובר שבסימן תשר"ת יכול הוא להפסיק בין
השברים לתרועה, רוצה לומר שאין חייב לעשותן בנשימה אחת אלא יכול להפסיק ביניהם.
אבל ודאי השברים בנשימה אחת חייב לעשותן שהרי תרועה אחת הן...
אבל הרמב"ן ז"ל כתב דשברים ותרועה דתשר"ת כולן תרועה אחת הן דלמא גנוחי וילולי
הוא תרועה הלכך אע"פ שמשונין בקולן אין לו להפסיק ביניהן ויש לחוש לדבריו.

14] בית יוסף אורח חיים סימן תקצ

לכן היה ראוי להנהיג לתקוע תשר"ת שש פעמים - הג' פעמים שברים ותרועה בנשימה אחת,
והג' פעמים בהפסק ביניהם. והעולם שלא נהגו כך אפשר שסומכין על רבינו האי דמדינא באיזה
מהשלשה סימנים שיתקע יצא ידי חובה ולא התקינו שיהו תוקעין כל השלשה סימנים אלא כדי
שלא יהו אלו נוהגים כך ואלו נוהגים כך ותהא התורה כשתי תורות בעיני ההדיוטות. וכיון דבהאי
דשברים ותרועה ליכא היכרא להדיוטות אי עביד להו בנשימה אחת או אי עביד להו בשתי
נשימות לא ראו לתקן שום תקנה בשביל כך, אלא דעבד כמר עבד ודעבד כמר עבד:

15] ונראה להנהיג לעשותם בנשימה אחת כדי לצאת ידי חובה לדברי הכל - דמאן דסבר

דצריך להפסיק ביניהם היינו לכתחלה אבל בדיעבד ודאי יצא אם עשאן בנשימה אחת, דהא
אמרינן בירושלמי (פ"ד ה"י) תקע והריע ותקע בנפיחה אחת יצא, ולא עדיף הפסק דבין שברים
לתרועה מהפסק דבין תקיעה לתרועה - ובין תרועה לתקיעה ואף על גב דאמר דגנוחי וילולי
בחדא נשימה לא עבדי אינשי, הכי נמי לא עבדי אינשי תקיעה ותרועה בחדא נשימה!
וכל שכן הוא דהא תקיעה שהוא קול פשוט הוי סימן שמחה, ותרועה הוי סימן בכי ויללה,

ואפילו הכי קאמר בירושלמי שאם עשאן בנפיחה אחת יצא, וכל שכן שברים ותרועה דדמו טפי
אהדדי שאם עשאן בנפיחה אחת שיצא ... הילכך לעשותן בנשימה אחת עדיף טפי

16] שולחן ערוך אורח חיים הלכות ראש השנה סימן תקצ סעיף ד

ג' שברים צריך לעשותם (טז) בנשימה אחת.

אבל ג' שברים ותרועה דתשר"ת (ז) שאינו צריך לעשותם בנשימה אחת, והוא שלא ישהה בהפסקה יותר מכדי נשימה, (יח) וי"א שצריך לעשותם בנשימה אחת; וירא שמים יצא ידי כולם, ובתקיעות יב' דמיושב יעשה בנשימה אחת; (יט) ובתקיעות דמעומד יעשה בב' נשימות.

17] הגה: (כ) והמנהג הפשוט (כא) לעשות הכל בב' נשימות, ואין לשנות.

18] (ז) בנשימה אחת - וכתבו[יד] רוב הפוסקים דזהו לעיכובא אפילו בדיעבד:
 (ז) שא"צ לעשותם בנשימה אחת - עיין בב"י וב"ח דבדיעבד גם לדעה זו אם עשה בנשימה אחת יצא, אלא דלכתחלה ס"ל דאין נכון לעשותם בנשימה אחת:
 (יח) וי"א שצריך לעשותם בנשימה אחת - ... אין להפסיק ביניהן בנשימה דהוי כמו תרועה שנחלקה לשתיים ואינה כלום וע"כ אפילו בדיעבד.
 ומ"מ לא יתקע ש"ת בכח אחד בלתי שום הפסק דבכה"ג לא מיקרי נשימה אחת אלא יפסיק מעט רק שלא יהיה בכדי נשימה בינתיים:
 (יט) ובתקיעות דמעומד יעשה בשתי נשימות - ... ובמקומות שנוהגין לתקוע למלכויות תשר"ת תש"ת תר"ת וכן לזכרונות וכן לשופרות יכול לעשות ג"כ להיפך:
 (כ) והמנהג הפשוט וכו' - ובמקומות שנוהגין בנשימה אחת ג"כ[יח] לא ישנו מנהגם.
 ואפילו לפי מנהגינו אם עשה בנשימה אחת[יט] יצא:

19] שער הציון סימן תקצ

(יח) ב"ח ואליהו זוטא. והנה בח"י אדם השמיט מה שכתב הרמ"א דהמנהג הפשוט לעשות הכל בשתי נשימות, דבאמת הכרעת השולחן ערוך טובה מאד, דבזה אנו יוצאין ידי כל הדעות, וגם דדעת הבית יוסף דאפילו לדעת ר"ת אם עשאן בנשימה אחת יצא, ואם כן אם נעשה בנשימה אחת יותר טוב לצאת ידי הד"ן:
 (יט) א', דהרבה פוסקים סוברים דלכתחלה צריך לעשות בנשימה אחת... ואפילו אם נאמר כדעת רבנו תם, הא הרבה סוברין דאפילו לדידיה אם עשאן בנשימה אחת יצא:

20] שו"ת ציץ אליעזר חלק יז סימן סד: א

... זה שמרן הב"י ז"ל פוסק בסימן תק"צ סעיף ד' שבתקיעות דמיושב יעשה בנשימה אחת ובמעמד בב' נשימות, דמשמע דאיפכא לא, הוא רק להנהיגם לתקוע רק תשר"ת למלכויות, וכן לזכרונות, וכן לשופרות.
 אבל במקומות שנוהגין לתקוע למלכויות תשר"ת תש"ת תר"ת, וכן לזכרונות וכן לשופרות, כאשר אנו כולנו נוהגין, אזי יכול לעשות גם להיפך, במיושב בב' נשימות, ובמעומד בנשימה אחת, דמאי שנא, וכאשר מבאר המשנה ברורה בס"ק י"ט, ובמילתא בטעמא בשער הציון בס"ק י"ז.